

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

अथापरेण भलेन सूतपुत्रं स्तनांतरे ॥ आजघान भृशं क्रुद्धो हसन्निवटकोदरः ॥ ५ ॥ पुनरस्य त्वरन् भीमो नाराचा दशभारत ॥ रणे प्रैषीन् महाबाहुर्निर्मुक्ताशी
विषोपमान् ॥ ६ ॥ तेललाटं विनिर्भिद्य सूतपुत्रस्य भारत ॥ विविशुश्चोदितास्तेन वल्मीकमिव पन्नगाः ॥ ७ ॥ ललाटस्यैस्ततो बाणैः सूतपुत्रो व्यरोचत ॥ नीलो
त्पलमयीं मालां धारयन् वै यथापुरा ॥ ८ ॥ सोतिविद्धो भृशं कर्णः पांडवेन तरस्विना ॥ रथकूबरमालं व्यन्यमीलयतलोचने ॥ ९ ॥ समुद्रतत्पुनः संज्ञालेभे कर्णः प
रंतपः ॥ रुधिरोक्षितसर्वांगः क्रोधमाहारयत्परं ॥ १० ॥ ततः क्रुद्धो रणे कर्णः पीडितो दृढधन्वना ॥ वेगं चक्रे महावेगो भीमसेन रथं प्रति ॥ ११ ॥ तस्मै कर्णः श
तराजन्निष्पूणां गार्धवाससां ॥ अमर्षी बलवान् क्रुद्धः प्रेषयामास भारत ॥ १२ ॥ ततः प्रासृजदुग्वाणि शरवर्षाणि पांडवः ॥ समरे तमना दृत्य तस्य वीर्यमर्चितय
न् ॥ १३ ॥ कर्णस्ततो महाराज पांडवं नवभिः शरैः ॥ आजघानोरसि क्रुद्धः क्रुद्धरूपं परंतप ॥ १४ ॥ तावुभौ तरशार्दूलौ शार्दूलविवदंष्ट्रिणौ ॥ जीमूताविवचान्यो
न्यं प्रववर्षतुराहवे ॥ १५ ॥ तलशब्दरवैश्चैव त्रासयेतां परस्परं ॥ शरजालैश्च विविधैस्त्रासयामास तुर्मधे ॥ १६ ॥ अन्योन्यं समरे क्रुद्धौ कृतप्रतिकृतैः पिणौ ॥ ततो
भीमो महाबाहुः सूतपुत्रस्य भारत ॥ १७ ॥ क्षुरप्रेण धनुश्छित्त्वा ननाद परवीरहा ॥ तदपास्य धनुश्छिन्नं सूतपुत्रो महारथः ॥ १८ ॥ अन्यत्कार्मुकमादत्त भारघ्नं वे
गवत्तरं ॥ तदप्यथ निमेषार्धाच्चिच्छेदास्य वटकोदरः ॥ १९ ॥ तृतीयं च चतुर्थं च पंचमं षष्ठमेव हि ॥ सप्तमं चाष्टमं चैव नवमं दशमं तथा ॥ २० ॥ एकादशं द्वादशं
च त्रयोदशमथापि च ॥ चतुर्दशं पंचदशं षोडशं च वटकोदरः ॥ २१ ॥ तथा सप्तदशं वेगादष्टादशमथापि वा ॥ बहूनि भीमश्चिच्छेद कर्णस्यैव धनुं पिहि ॥ २२ ॥ नि
मेषार्धात्ततः कर्णो धनुर्हस्तो व्यतिष्ठत ॥ दृष्ट्वा सकुरुसौ वीरसिंघु वीरबलक्षयं ॥ २३ ॥ सवर्मध्वजशस्त्रैश्च पतितैः संवृतां महीं ॥ हस्य श्वरथदेहां श्वगतासूत्रेक्ष्य सर्व
शः ॥ २४ ॥ सूतपुत्रस्य संरंभाद्दीप्तं वपुरजायत ॥ सविस्फार्य महच्चापं कार्तस्वरविभूषितं ॥ २५ ॥ भीमं प्रैक्ष तराघेयो घोरं घोरं च क्षुषा ॥ ततः क्रुद्धः शरानस्य
न् सूतपुत्रो व्यरोचत ॥ २६ ॥ मध्यं दिनगतो चिप्मान् शरदीव दिवाकरः ॥ मरीचिविकचस्येव राजन् भानुमतो वपुः ॥ २७ ॥ आसीदाधिरथे घोरं वपुः शरशता
चितं ॥ कराभ्यामाददानस्य संदधानस्य चाशुगान् ॥ २८ ॥ कर्षतो मुंचतो बाणान्नांतरंददशोरणे ॥ अग्निचक्रोपमं घोरं मंडलीकृतमायुधं ॥ २९ ॥ कर्णस्यासी
न्महीपालस्य दक्षिणमस्यतः ॥ स्वर्णपुंखाः सुनिशिताः कर्णचापच्युताः शराः ॥ ३० ॥